

angivet, hvor meget hans Forslag vil anbringe; det vil være meget, og det er jo sædvanligt, at man ubregner et Forslags finansielle Betydning. Jeg kan nok gøre det og har til Dels gjort det, men jeg vil overlade det ærede Medlem selv at angive det, det vil have Betydning, antager jeg, over for Flertallet. Hvad disse Lønningsbestemmelser angaar, vil jeg ganske henstille, hvorledes man vil behandle dem. Naar Udvalget har rørt ved Lønningerne og stillet Forslag derom, mener jeg, at Spørgsmaalet derom helst maa blive inden for Udvalget. Skulde Forslagene blive vedtagne, forbeholder jeg mig at se dem nærmere efter; de behøve vistnok et Eftersyn, thi de ville vistnok have Konsekvenser i forskellige Retninger. Lønningsforbedringer har jeg i og for sig aldeles ikke noget at indvende imod. Det ærede Medlem har ogsaa stillet forskellige Forslag om Organisationsbestemmelser. Det tror jeg er en vækkelig Sag. Jeg tror, at det havde været bedre, at det ærede Medlem havde undladt det, i alt Fald til et senere Stadium. Ændringsforslaget under Nr. 10 har det ærede Medlem taget tilbage. Jeg beklager det, fordi det er for tidligt, at det er taget tilbage, idet jeg derved er bleven affaaren fra at udtale mig om det. Jeg skal dog sige, at jeg tror ikke, at det ellers skaber, at det er taget tilbage; thi hvad det ærede Medlem ønskede at opnaa ved sit Forslag, tror jeg ikke, at han kunde opnaa ved den Redaktion, han havde givet det. Det ærede Medlem har ligeledes stillet Forslag, som vedrøre Pensioneringen, hvilke jeg skal omtale med det samme. Jeg maa her gøre den almindelige Bemærkning, at naar ærede Medlemmer nøje ville granske det System, der er fastsat for Pensioneringen, ville de se, at de Pensioner, der fra Statsbanernes Side gives Embeds- og Bestillingsmænd og Arbejdere, ere saa at sige de samme for alle; de behandles alle ens. Naar jeg ikke for Arbejderne og for dem, der høre til 2den Pensionssklasse, har foreslaaet et mindre Bidrag og for Arbejderne slet intet, er det, fordi jeg har troet, det vilde være bekvemlest, men jeg har ikke noget imod at gaa til den anden Ordning, men den maa selvfølgelig gennemføres konsekvent og retfærdig for alle. — Det ærede Medlem gjorde en Bemærkning om Andragender, der skulde være ubesvarede. Jeg tror, han kan have Ret. Der er ganske sikkert nogle Andragender besvarede, andre ere det ikke, og det er mig meget beklægt, at det ærede Medlem har givet mig Lejlighed til at sige hvorfor. Der er ved Jærnbanen den Bilsfarelse, at fordi Ministeren foreslaar Driften og ikke

er bunden ved noget Rigsdagsbudget, staar han uden Ansvar og kan gøre, hvad han vil. Det er selvfølgelig en Bilsfarelse, og ærede Medlemmer, der følge med, vide meget godt, at saaledes er det ikke. Den ærede Ordfører udtalte jo ogsaa i Gaar, at Ministeren har saa nogenlunde fulgt Statslønningerne ved de Lønninger, han selv har bestemt, kun at de ere satte lidt højere overalt, og det Synspunkt er ganske rigtigt. Men naar et Lovforslag som dette foreligger til Behandling her, saa vil det dog næppe være rigtig handlet af Ministeren, om han i den Mellemtid, der gaar mellem, at Forslaget bliver fremsat her, og Betænkningen udkommer, vilde give sig til at forandre Lønningerne og give Tillæg. Gjorde man det, vilde man ganske sikkert her saa at høre, at det var en uloyal Fremgangsmaade, og at man underminerede sit eget Forslag. Derfor er det ogsaa paa Tide, at ikke blot Folketinget, men Rigsdagen faar Lejlighed til at tage Stilling til Forslaget, ogsaa dels Lønninger. Det kan godt være, at jeg paa et senere Stadium vil frasige mig de Forpligtelser, jeg mener at have indgaaet ved at fremsætte Forslaget her; men jeg føler mig selvfølgelig bunden ved Forslaget, naar det ligger her, og er ikke i Stand til at gøre Forandringer eller give Tillæg, som ikke stemme med det. For det kan ske, maa Rigsdagen løse mig ved at forfaste det eller spolere det (Munterhed); saa kan jeg maaske komme til at handle paa egen Haand. Ja, det er jo akkurat det samme. Jeg skal betænke mig nærmere, men jeg maa have Afgang til at høre Landstingets Mening, inden jeg tager en saa ansvarfuld Beslutning, som den at give mig til at forandre Lønningerne og give Lønningsstillæg ud over det, som foreligger som Forslag for Rigsdagen. Det er et Misryn, naar man ikke ser det. Altsaa, saa længe Forslaget foreligger til Rigsdagsforhandling — det har jo foreligget Nar igennem; fordi Sessjonen er endt, anser jeg ikke derfor Forhandlingen for endt; jeg føler mig bunden ved det, indtil jeg har frasagt mig det — vilde det efter min Mening være uforsvarligt og maaske ikke ganske stemmende med det Ansvar, en Minister skal have, om han handlede paa egen Haand. Det maa det ærede Medlem ogsaa se, at det er rigtigt, hvad jeg her siger, og derfor har hans Henvendelse til mig mindre Betydning, medmindre han vil sige og erkeinde, at han finder det rigtigt, at Ministeren, uagtet denne Forbindelse med Rigsdagen, giver sig til at handle paa egen Haand, naar det kan ske overensstemmende med det ærede Medlems Ønske.